

SOMS GAAT ZWANGER WORDEN NIET VANZELF

I op de 6 stellen heeft vruchtbaarheidsproblemen. Frank en Anne zijn 1 van de 6. Ze zijn levensgenieters en alles gaat ze voor de wind. Alleen zwanger worden gaat niet vanzelf. Abcoudenaar Anne Tel schreef een boek over de impact van IVF op haar dagelijkse leven. Met humor en liefde, want het onderwerp is al zwaar genoeg.

Troste ouders Frank en Anne met hun dochter Felicia

**‘EEN
POSITIEF
BOEK DAT
HOOP
GEEFT EN
NIET DE
SLACHT-
OFFERROL
OP ZICH
NEEMT’**

Het is een warme en zonnige dag als ik op zoek ben naar het huis van Anne Tel, schrijfster van het boek ‘Paaseitjes zoeken in het AMC’. Ik ben in Abcoude. Een lintdorpje net onder de rook van Amsterdam. Gezellig, gemoedelijk, met een aangename dorpskern. Een prettige afwisseling van grote winkelketens, aparte winkels en horeca, zorgen ervoor dat het voor import Abcoudenaren (lees ex-Amsterdammers) meer dan prima te doen is. En... het is er uitermate kindvriendelijk. Dat laatste was voor de twee hoofdpersonen: Anne en partner Frank soms erg confronterend. Zij verruilden de hoofdstad voor het kindvriendelijke buitenleven. Met de hoop snel zwanger te raken. Maar wat als het krijgen van een kind met je geliefde uitblijft. Wat gebeurt er precies in je leven?

Anne Tel schreef er een boek over. Een positief boek, zoals ze zelf zegt. “Een positief boek dat hoop geeft en niet de slachtofferrol op zich neemt”. Ze hield jarenlang een dagboek bij. Zo ook tijdens de uitputtende vruchtbaarheidsbehandelingen. Geestelijk en lichamenlijk zwaar. Maar ze zouden het zo weer doen.

Je omschrijft in je boek heftige ervaringen, de ziekenhuisbezoeken en de emoties, gevoed door een cocktail van hormonen, die daarbij horen. Hoe hield je het vol?

Anne “In eerste instantie veel erover praten met Frank. Gelukkig kan Frank dat. Praten over gevoelens. Je hebt ook mannen die dat helemaal niet kunnen. Daarbij was het praten met goeie vriendinnen voor mij ook heel belangrijk. Je kunt het niet alleen. Mijn naaste omgeving wist precies wat er speelde. Ook al zat ik soms helemaal aan de grond, dan vond ik het heerlijk om met een vriendin een wijntje te drinken. Even over de dagelijkse dingen praten werkte heel verhelderend. Dan was het: even een update over onze ziekenhuisperikelen. Praten, uiten, huilen. ‘Zo genoeg over mij, hoe gaat het met jou?’ En dat werkte heel goed. Ik was het dan kwijt. Tegelijkertijd, leefde ik toen mee met twee vriendinnen, van wie hun jarenlange

relatie op de klippen liep. Dat was eveneens geen gemakkelijke periode voor hen. Los van alle emoties; een vrijgezel van boven de dertig mét kinderwens is natuurlijk verre van ideaal”.

Het traject van behandelingen is uiteindelijk niet een bewuste keuze geweest. Jullie werden het traject ‘ingetrokken’ door de gedwongen behandeling van jouw - in pril stadium- baarmoederhalskanker. Waarna jullie erachter kwamen dat zwanger worden niet vanzelf ging. Jullie hadden - zo lijkt het - niet lang de tijd om na te denken. Tegen welke prijs én hoe lang gaven jullie jezelf de tijd om met hulp zwanger te worden?

Anne “Ja, dat klopt, nadat de lixexcisie (verwijdering van onrustige cellen in de baarmoeder-red.) bij mij had plaatsgevonden, gingen we vrijwel direct over in de vruchtbaarheidsbehandelingen. Zwanger worden ging dus inderdaad niet vanzelf. Vanaf dag één hadden we zoiets van ‘we zien wel én tegelijkertijd: we gaan ervoor! Go with the flow’. Zo staan Frank en ik in het leven. We vullen elkaar aan. Maar ook voordat we elkaar leerden kennen stonden we op die manier in het leven. Avontuurlijk, reizen, met een positieve levensinstelling. We houden allebei van reizen, de spanning, het ontmoeten van andere culturen. Van reizen word je flexibel, dat moet wel. Je totaal overgeven aan het onverwachte. Dus, nee we hadden geen einddatum óf exit plan in gedachten. We gingen ervoor en zouden hoe dan ook positief blijven. Zo maakten wij, tijdens de behandelingen én talloze teleurstellingen, de meest prachtige reizen. Wij gingen door met genieten van het leven. In mijn geval zorgde het steeds voor nieuwe energie. Met frisse moed er tegenaan! Wanneer ik stuk zat, had ik Frank, die mij op cruciale momenten verraste met de meest fantastische trips. En andersom, zorgde mijn positieve instelling en volharding ervoor dat ik hem op de moeilijke momenten er doorheen trok. Dat laatste gebeurde slechts enkele keren. Frank is zo’n ontzettende rasoptimist’.

‘WE GINGEN ERVOOR EN ZOULDEN HOE DAN OOK POSITIEF BLIJVEN’

Jullie zijn nu - een jaar later- de trotse ouders van een prachtige dochter Felicia. Het vervolgtraject staat voor de deur. Voor de tweede maal zwanger worden via IVF. Wederom een grote wens. Maar de onzekerheid, de hormonen, de (mogelijke) teleurstellingen. Staant jullie er dit keer anders in?

Anne “Eigenlijk wel, ik ben een stuk relaxter nu het al één keer is gelukt. Wel zijn Frank en ik inmiddels de ervaringsdeskundigen. En ik ben nu een IVF moeder en geen patiënt. Natuurlijk krijgen wij, vooral met het uitkomen van het boek, veel vragen over ons heen. Feitelijke, maar vooral persoonlijk opgedane informatie delen wij graag met mensen die in dezelfde situatie zitten als wij. Maar de emoties blijven hetzelfde en even intens. Zo heb ik onlangs - na een jaar- de eerste terugplaatsing van een embryo gehad, met daaropvolgend een spannende periode. Ontstaat er nieuw leven of niet? Zwanger of ongesteld? Dat laatste is helaas - nu alweer- geschiedenis. Ik leek er in eerste instantie heel laconiek mee om te gaan. Terwijl het voor Frank tóch weer een emotioneel moment was. Het was nu niet gelukt. De klap kwam voor mij de volgende dag in het ziekenhuis. Een tranendal. Gelukkig hebben we nog drie cryo’s (diepgevroren embryo’s-red.). En ook nu weer, hebben we elkaar, de liefde voor elkaar en gelukkig de liefde voor Felicia en onze positieve instelling. En...de liefde voor het reizen. Nu met z’n drietjes! De reis is inmiddels geboekt. Het wordt Felicia’s eerste vlieg-reis, ik kan niet wachten!”

www.annetel.nl
Twitter @annetel
Facebook.com/paaseitjes

www.moedersvoormoeders.nl
Anne Tel draagt deze organisatie een warm hart toe. Door het verkrijgen van het zwangerschapshormoon hCG uit urine van zwangere vrouwen, worden medicijnen gemaakt ter bevordering van de vruchtbaarheid.